Ústav autorského práva, práv průmyslových a práva soutěžního
PRÁVNICKÉ FAKULTY UNIVERZITY KARLOVY

116 40 Praha 1, nám. Curieových 7, telefon (+420) 221 005 111

Institute of Copyright, Industrial Property Rights and Competition Law of the Law Faculty of Charles University

Institut für Urheberrecht, gewerbliche Schutzrechte und Wettbewerbsrecht der Karls-Universität

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Autor diplomové práce: **Mgr. Štefan Šurina**
Název diplomové práce: **Formy právní ochrany počítačových programů**

Rozsah práce: 60 stran
Datum odevzdání práce: 30.9.2009
Vedoucí diplomové práce: **JUDr. Tomáš Dobřichovský, Ph.D.**
Oponent diplomové práce: **JUDr. Zuzana Císařová**

Diplomantovo téma (formy právní ochrany počítačových programů) je nepochybně tématem aktuálním a to nejen z hlediska právní praxe, nýbrž také teorie. Právě počítačový program může být dobrým příkladem, na němž lze ilustrovat názorně charakteristiky jednotlivých druhů právních režimů, jejich pozitiva a negativa. Ostatně takto činí i diplomant, když po nezbytném pregnantním úvodu ve třech kapitolách analyzuje ochranu počítačových programů autorským právem, právem patentovým a následně zvláštními (hypotetickými) formami. Diplomová práce tak je multioborovým rozkročením mezi autorským právem a právem průmyslovým.

Diplomant se skvěle vyrovnal s uvedeným rozkročením, když bez diskuze erudovaným způsobem a při kvalitním použití standardních metod právní analýzy (srovnání se zahraničními právními řády zejm. USA, Německa a Velké Británie, analýza zahraniční literatury a judikatury, historický i systematický přístup) postihl všechny podstatné milníky a výzvy ochrany počítačových programů (co se jejich forem týče). Z práce je evidentní autorovo plné, v právní obci téměř výjimečné technické porozumění technické podstatě počítačových programů – viz např. rozlišování a rozbor zdrojového, strojového popř. „assemblerského" kódu a vazby resp. dopady na právní ochranu nebo sledování postupného uvolňování původního zákazu patentování počítačových programů (skrze představu počítačového programu jakožto „stroje"), kde diplomant prokazuje i znalost jednotlivých rozhodnutí orgánů Evropského patentového úřadu popř. úřadů zahraničních. Je nutno sdílet autorovu kritiku právní nejistoty ohledně praxe patentování počítačových programů – prakticky již dnes není rozdíl mezi formálně rigidnějším evropským (zákaz patentování počítačových programů jako takových) a liberálnějším americkým přístupem…..

Jestliže se k veskrze kvalitnímu obsahu práce přidávají jednak srozumitelný text založený na znalosti věci, jakož i perfektní formální stránka práce, jen stěží lze práci něco vytknout. Za zmínku snad stojí pouze nepříliš přesvědčivé omezení nejdůležitějších práv k počítačovému programu (kapitola 2.1, strana 8 a násl.) na právo na rozmnožování, nedotknutelnost a rozšiřování. Ponechány jsou tak stranou (z důvodů, které by měl diplomant při obhajobě objasnit) např. právo na sdělování veřejnosti či pronájem počítačových programů.

Lze uzavřít, že práce vyhovuje (a přesahuje) všem kritériím kladeným na diplomovou práci. Práci proto doporučuji k obhajobě, během níž by se diplomant (vedle již uvedených bodů) měl zaměřit na otázku převoditelnosti autorských práv k počítačovým programům (koncepční úvaha, mezinárodní kontext) a dále na problematiku ochrany databází ve vztahu k počítačovým programům (styčné body).

V Praze dne 20. října 2009

JUDr. Zuzana Císařová